

Les bombes nazis que van destruir Old Trafford

L'estadi del United, un equip profundament vinculat a la història industrial de Manchester, va patir dos atacs de la Luftwaffe que van allunyar els «red devils» de casa seva durant gairebé una dècada

Treballs de reconstrucció a Old Trafford després de la Segona Guerra Mundial | MUFC

Ara que el Barça visita el "Teatre dels Somnis" a la recerca del bitllet per a una de les semifinals de la sempre preuada Lliga de Campions, és un bon moment per recordar la història d'aquest recinte esportiu, estretament associada a la crònica de l'Anglaterra del segle XX.

Sense anar més lluny, l'episodi més tràgic en la llarga vida de l'estadi del United es va viure durant la Segona Guerra Mundial, quan la població britànica va haver de fer front als bombardejos constants de la Luftwaffe, l'aviació nazi. Tot i que el govern britànic del conservador Neville Chamberlain havia preparat el seu poble per als patiments que podia provocar la guerra, a través del seu Ministeri d'Informació i de campanyes com la de l'icònic cartell *Keep calm and carry on*, el cert és que les bombes nazis van castigar amb duresa diverses ciutats britàniques provocant grans destrosses materials i milers de morts entre els seus ciutadans.

La tribuna d'Old Trafford destruïda per les bombes nazis el 1941 Foto: MUFC

Un dels bombardejos més cruels va ser el que va patir Manchester poc abans del Nadal de 1940. La nit del 22 de desembre d'aquell mateix any, l'aviació de Hitler va llençar milers de bombes sobre la ciutat, atacant alguns dels seus llocs més simbòlics com és el cas de la catedral, del teatre Royal Exchange o de la sala pública Free Trade Hall.

D'entre els indrets que van ser víctimes dels projectils nazis en destaca l'estadi del Manchester United, ubicat molt a prop del complex industrial de Trafford Park, que havia reconvertit bona part de la seva producció cap a la indústria de guerra i que, per tant, era un dels objectius prioritaris dels avions germànics. De fet, malgrat continuar mantenint la seva activitat futbolística, l'estadi d'Old Trafford també havia passat a tenir un ús militar ja que l'exèrcit britànic l'emprava com a dipòsit.

Les bombes que hi van caure durant el desembre de 1940 van danyar el recinte esportiu i van provocar que el partit que els locals havien de disputar el dia de Nadal contra l'Stockport County hagués de ser traslladat al terreny de joc del seu rival. Després de diverses tasques de condicionament, el futbol va tornar a l'estadi del United el 8 de març de 1941, però ho va fer per un període d'allò més efímer ja que tot just tres dies després d'aquell partit, l'11 de març de 1941, una nova ofensiva de l'aviació nazi va destruir la graderia principal d'Old Trafford provocant-li danys irreparables.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=7rYtt_cJkWg

Davant d'aquesta situació, que impossibilitava al United utilitzar la que havia estat la seva llar des de 1910, el president del club, James W. Gibson, el potent empresari del sector tèxtil que liderava l'entitat des de 1931, va decidir acollir l'equip al Cornbook Cold Storage, una parcel·la ubicada al complex industrial de Trafford Park que era propietat d'una de les seves companyies. Aquest va ser el terreny de joc provisional dels *red devils* fins a la fi de la Segona Guerra Mundial. Amb l'establiment de la Comissió de Danys de Guerra, Gibson va pressionar perquè el United fos compensat com a conseqüència de la destrucció d'Old Trafford i va aconseguir que el club rebés un ajut de prop de cinc mil lliures per retirar la runa del terreny de joc i de gairebé disset mil cinc-cents per alçar de nou les graderies.

Primer partit del MUFC al reconstruït Old Trafford el 1949 Foto: Flickr

Un lloguer gens barat al camp del City

Durant la reconstrucció d'Old Trafford, el United va conèixer un nou estadi, el de Maine Road, propietat dels seus veïns i rivals del Manchester City que no van pas cedir-lo com un exercici de solidaritat ciutadana sinó a canvi d'un lloguer de cinc mil lliures anuals i d'un percentatge de la venda d'entrades, una circumstància que va ofegar econòmicament als *red devils* i que va provocar que diversos representants públics, entre ells el diputat laborista Ellis Smith, pressionessin en va al govern britànic per tal que augmentés l'import de la compensació al United per la tragèdia viscuda durant la guerra.

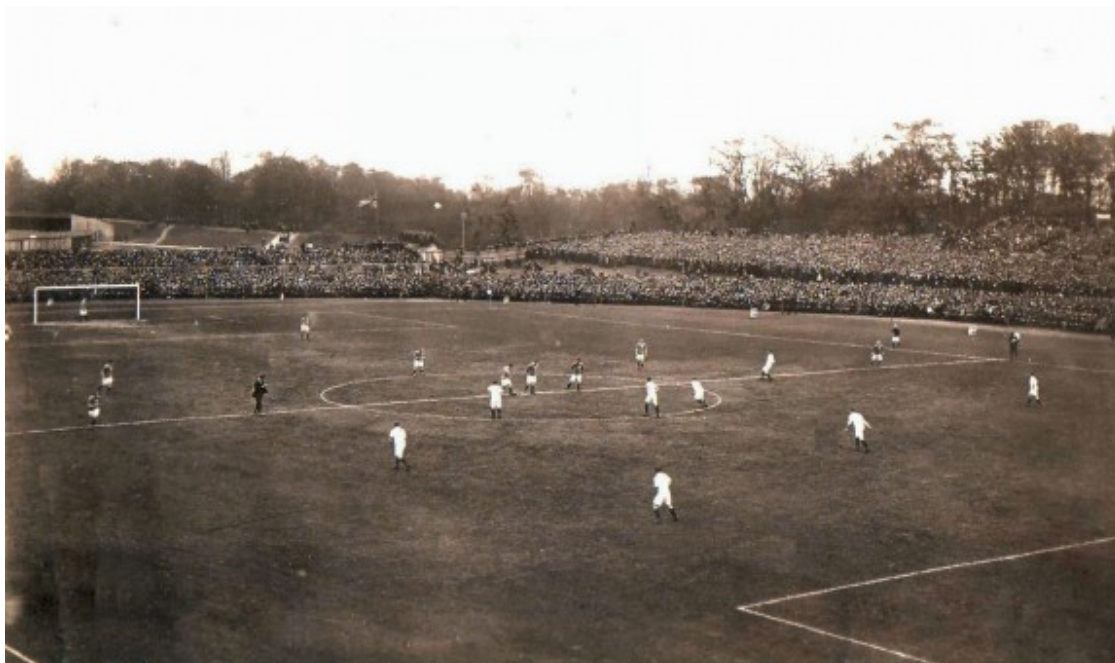
El 22 d'agost de 1949, després de pràcticament una dècada sense futbol a Old Trafford, el United va tornar a casa seva per disputar-hi de nou un partit com a local. Quedava enrere un dels episodis més dramàtics de la crònica del club i de la ciutat.

[despiece]Les altres llars del United

Abans d'establir-se a Old Trafford, el 1910, el Manchester United, que havia estat fundat el 1878, en plena Segona Revolució Industrial, amb el nom de Newton Heath LYR (Newton Heath, per la barriada industrial de Manchester on va sorgir; i LYR, pel lligam que el vinculava a la companyia ferroviària dels comptats de Lancashire i Yorkshire) ja havia conegut dos estadis.

El primer, el de North Road, en un abrupte terreny proper a la l'empresa de ferrocarrils que aquesta havia llogat a les autoritats eclesiàstiques de Manchester, que n'eren les propietàries, i, posteriorment, el de Bank Street, ubicat al suburbi industrial de Clayton, vora diverses fàbriques molt contaminants entre les que destacava una planta de productes químics, un fet que va estendre la llegenda que quan el Newton Heath perdia, la fàbrica emetia un fum tòxic amb l'objectiu d'afectar l'equip visitant.

Una història que, evidentment, no és pas certa però que mostra el vincle industrial d'aquell primer Manchester United que no va decidir abandonar aquest estadi per traslladar-se a l'Old Trafford víctima de les bombes nazis fins la seva victòria a la lliga de 1908 i a la copa de 1909. Dos triomfs que van fer que el president d'aleshores, John Henry Davies, un altre important empresari, en aquest cas de la indústria cervesera, fes una generosa aportació perquè el club pogués tenir un estadi digne del seu incipient palmarès. Aquest mateix Old Trafford que el Barça intentarà assaltar en el seu camí cap al seu sisè ceptre europeu.

North Road, primer estadi del Newton Heath, que era com es deia el Manchester United Foto: Wikipedia

[/despiece]